

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 29 mars 2019
(OR. en)

7955/19

**Interinstitutionellt ärende:
2019/0900 (APP)**

**INST 96
PE 134
OMBUDS 4
JUR 165**

FÖLJENOT

från:	Rådets generalsekretariat
inkom den:	25 mars 2019
till:	Delegationerna
Ärende:	Utkast till Europaparlamentets förordning om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning (Europeiska ombudsmannens stadga) och om upphävande av beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom

För delegationerna bifogas ovannämnda förslag, som antogs av Europaparlamentet den 12 februari 2019.

2018/2080(INL)

2019/0900(APP)

Utkast till Europaparlamentets förordning om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning (Europeiska ombudsmannens stadga) och om upphävande av beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom

EUROPAPARLAMENTET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 228.4,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a.1,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av rådets godkännande,

med beaktande av kommissionens yttrande,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Föreskrifterna och de allmänna villkoren för ombudsmannens ämbetsutövning bör fastställas i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 20.2 d och 228, fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (2) I artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna erkänns särskilt rätten till god förvaltning som en grundläggande rättighet för EU-medborgarna. I artikel 43 i stadgan erkänns i sin tur rätten att vända sig till Europeiska ombudsmannen vid missförhållanden i unionens institutioners, organs och byråers verksamhet. För att dessa rättigheter ska vara effektiva och för att förbättra ombudsmannens förmåga att genomföra grundliga och opartiska undersökningar, bör ombudsmannen ges alla nödvändiga verktyg för att kunna utföra de uppgifter som avses i fördragen och i denna förordning på ett framgångsrikt sätt.

- (3) Europaparlamentets beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom¹ ändrades senast 2008. I och med att Lissabonfördraget trädde i kraft den 1 december 2009 infördes en ny rättslig ram för unionen. I synnerhet får Europaparlamentet enligt artikel 228.4 i EUF-fördraget, efter yttrande från kommissionen och med godkännande av rådet, anta förordningar som fastställer regler och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning. Det är därför önskvärt att upphäva beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom och ersätta det med en förordning i enlighet med den nu gällande rättsliga grunden.
- (4) Fastställandet av de villkor under vilka ett klagomål kan inlämnas till ombudsmannen bör vara förenligt med principen om fullständig, fri och enkel tillgång, utan hinder i form av särskilda begränsningar som hänför sig till sammanfallande med nya eller pågående rättsliga och administrativa förfaranden.
- (5) Ombudsmannen har rätt att utfärda rekommendationer om ombudsmannen finner att en unionsinstitution, ett unionsorgan eller en unionsbyrå inte genomför ett rättsligt avgörande på korrekt sätt.
- (6) Det är nödvändigt att fastställa de förfaranden som ska följas i de fall då ombudsmannens undersökningar uppdagar administrativa missförhållanden. Det bör även läggas fast att ombudsmannen vid slutet av varje årlig session ska överlämna en uttömmande rapport till Europaparlamentet.
- (7) För att stärka ombudsmannens roll är det önskvärt att ombudsmannen, utan att det påverkar ombudsmannens främsta skyldighet som är att hantera klagomål, ges möjlighet att genomföra undersökningar på eget initiativ i syfte att identifiera upprepade eller särskilt allvarliga fall av administrativa missförhållanden och främja bästa administrativa praxis inom unionens institutioner, organ och byråer.
- (8) För att öka effektiviteten i ombudsmannens verksamhet bör ombudsmannen, på eget initiativ eller på grund av ett klagomål, ha rätt att genomföra undersökningar för att följa upp tidigare undersökningar för att fastställa om och i vilken omfattning institutionen, organet eller byrån i fråga har följt de rekommendationer som lagts fram. Ombudsmannen bör också ha rätt att i sin årsrapport till Europaparlamentet inkludera en bedömning av i

¹ Europaparlamentets beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom av den 9 mars 1994 om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning (EGT L 113, 4.5.1994, s. 15).

vilken mån rekommendationer har efterlevts och en bedömning av huruvida de resurser som ställts till förfogande för att ombudsmannen ska kunna utföra de uppgifter som avses i fördragen och i denna förordning är tillräckliga.

- (9) Ombudsmannen bör ha tillgång till allt som behövs för sin ämbetsutövning. Därför måste unionens institutioner, organ och byråer på ombudsmannens begäran tillhandahålla all information som ombudsmannen begär av dem, utan att det påverkar ombudsmannens skyldigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001¹. Tillgången till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter eller handlingar bör vara förenlig med unionsinstitutionens, unionsorganets eller unionsbyråns bestämmelser i fråga om hantering av konfidentiell information. De institutioner, organ eller byråer som tillhandahåller säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter eller handlingar bör underrätta ombudsmannen om att dessa är klassificerade på detta sätt. Vid tillämpningen av bestämmelser i fråga om unionsinstitutionens, unionsorganets eller unionsbyråns hantering av konfidentiell information bör ombudsmannen i förväg ha kommit överens med institutionen, organet eller byrån i fråga om villkoren för hantering av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter eller handlingar och annan information som omfattas av tystnadsplikt. Om ombudsmannen inte får den begärda hjälpen bör ombudsmannen underrätta Europaparlamentet, som bör vidta lämpliga åtgärder.
- (10) Ombudsmannen och ombudsmannens personal måste behandla den information som de har fått under sin ämbetsutövning förtroligt. Ombudsmannen bör dock underrätta de behöriga myndigheterna om förhållanden som ombudsmannen anser kan omfattas av straffrättslig lagstiftning och som kommit till ombudsmannens kännedom under en undersöknings gång. Ombudsmannen bör även kunna underrätta unionsinstitutionen, unionsorganet eller unionsbyrån i fråga om förhållanden som ifrågasätter uppträdandet hos en av deras anställda.
- (11) De senaste ändringarna avseende skyddet av unionens ekonomiska intressen mot brott, särskilt inrättandet av Europeiska åklagarmyndigheten genom rådets förordning (EU) 2017/1939², bör beaktas, så att ombudsmannen kan anmäla alla uppgifter som faller

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

² Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

inom den sistnämnda myndighetens behörighetsområde till denna myndighet. För att också till fullo respektera presumptionen för oskuld och rätten till försvar enligt artikel 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, är det önskvärt att ombudsmannen, om ombudsmannen underrättar Europeiska åklagarmyndigheten om uppgifter som faller inom den sistnämnda myndighetens behörighetsområde, rapporterar till den berörda personen och till klaganden om denna underrättelse.

- (12) Det bör fastställas en möjlighet till samarbete mellan ombudsmannen och samma slags myndigheter i medlemsstaterna i överensstämmelse med tillämplig nationell lagstiftning. Det är även önskvärt att vidta åtgärder för att göra det möjligt för ombudsmannen att samarbeta med Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, eftersom ett sådant samarbete kan effektivisera ombudsmannens ämbetsutövning.
- (13) I början av varje valperiod och för hela dess längd är det Europaparlamentets uppgift att till ombudsman utse en person som är medborgare i unionen och som uppvisar alla erforderliga bevis för oavhängighet och kompetens. Det bör fastställas under vilka villkor som ombudsmannens ämbetsutövning ska upphöra och hur ombudsmannen ska ersättas.
- (14) Ombudsmannen bör utöva sitt ämbete med fullständig oavhängighet. Ombudsmannen bör vid ämbetstillträdet avge en högtidlig försäkran om detta inför domstolen. Det bör fastställas regler om oförenlighet, ersättningar, privilegier och immunitet för ombudsmannen.
- (15) Bestämmelser bör antas i fråga om ombudsmannens säte, som bör vara detsamma som Europaparlamentets. Bestämmelser bör även införas för inte bara tjänstemän och övriga anställda vid ombudsmannens kansli som bistår ombudsmannen, utan även för verksamhetens budget.
- (16) Det är ombudsmannens uppgift att anta bestämmelser för genomförandet av denna förordning. För att garantera rättssäkerhet och de högsta standarderna för ombudsmannens ämbetsutövning bör minimireglerna för vad de genomförandebestämmelser som antas ska innehålla fastställas i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning (Europeiska ombudsmannens stadga).
2. Ombudsmannen ska agera oavhängigt gentemot unionens institutioner, organ och byråer i enlighet med de befogenheter som ombudsmannen tilldelats genom fördragen, och med vederbörlig hänsyn till artiklarna 20.2 d och 228 i EUF-fördraget samt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna om rätten till god förvaltning.
3. I utförandet av de uppgifter som avses i fördragen och i denna förordning får ombudsmannen inte ingripa i mål som är anhängiga vid domstol, och ombudsmannen får inte heller ifrågasätta domstolsavgöranden eller en domstols behörighet att meddela avgöranden.

Artikel 2

1. Ombudsmannen ska bidra till upptäckten av administrativa missförhållanden i verksamheten inom unionens institutioner, organ och byråer, med undantag av Europeiska unionens domstol i dess rättsliga funktion, och vid behov föreslå rekommendationer för att avhjälpa dessa administrativa missförhållanden. Handlingar som företas av någon annan myndighet eller person får inte vara föremål för klagan hos ombudsmannen.
2. Varje unionsmedborgare eller varje fysisk eller juridisk person som har sin hemvist eller sitt säte i en av unionens medlemsstater får, antingen direkt eller genom en ledamot av Europaparlamentet, inge ett klagomål till ombudsmannen gällande fall av administrativa missförhållanden i verksamheten inom unionens institutioner, organ och byråer, med undantag av Europeiska unionens domstol i dess rättsliga funktion. Ombudsmannen ska underrätta institutionen, organet eller byrån i fråga så snart ett klagomål inges till ombudsmannen, under iakttagande av unionens regler i fråga om skyddet för personuppgifter.
3. Klagomålet ska innehålla en tydlig hänvisning till föremålet för klagomålet och klagandens identitet. Klaganden får begära att klagomålet, eller delar av det, behandlas konfidentiellt.
4. Ett klagomål ska göras inom tre år från den dag då klaganden fick kännedom om de omständigheter på vilka klagomålet grundar sig och föregås av lämpliga hänvändelser till de berörda institutionerna, organen och byråerna.
5. Ombudsmannen ska avgöra om ett klagomål omfattas av ombudsmannens

behörighetsområde och, om så är fallet, om det är tillåtligt. Om ett klagomål inte omfattas av ombudsmannens behörighetsområde eller är otillåtligt, får ombudsmannen, innan klagomålet avvisas, råda klaganden att inge klagomålet till en annan myndighet.

6. Klagomål som inges till ombudsmannen ska inte påverka tidsfrister för överklaganden i administrativa förfaranden eller domstolsförfaranden.
7. När ombudsmannen måste förklara ett klagomål som otillåtligt eller avsluta behandlingen på grund av pågående eller avslutade rättsliga åtgärder rörande omständigheter som tagits upp i ett klagomål, ska resultatet av de undersökningar som ombudsmannen redan gjort arkiveras utan ytterligare åtgärder.
8. Klagomål som rör arbetsförhållanden mellan unionens institutioner, organ och byråer och deras tjänstemän och övriga anställda, med undantag för fall som rör sexuella trakasserier, får inte inges till ombudsmannen om inte alla andra möjligheter att framföra interna administrativa begäranden och klagomål, särskilt de förfaranden som avses i artikel 90 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen vid Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i unionen och som fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68¹ (tjänsteföreskrifterna), har uttömts av den berörda personen och tidsfristerna för svar från den institution, det organ eller den byrå till vilken hänvändelsen har gjorts har gått ut.
9. Ombudsmannen ska så snart som möjligt underrätta klaganden om vilka åtgärder som vidtagits avseende klagomålet.

Artikel 3

1. Ombudsmannen ska på eget initiativ eller på grund av ett klagomål genomföra alla undersökningar, även sådana som följer upp tidigare undersökningar, som ombudsmannen anser vara berättigade för att utreda misstänkta administrativa missförhållanden i verksamheten inom unionens institutioner, organ och byråer. Ombudsmannen ska agera utan att föregående godkännande krävs och i god tid underrätta den berörda institutionen, det berörda organet eller den berörda byrån om sådana åtgärder. Den berörda institutionen, det berörda organet eller den berörda byrån får översända användbara kommentarer eller bevismaterial till ombudsmannen. Ombudsmannen får även begära att institutionen, organet eller byrån i fråga översänder sådana kommentarer eller bevismaterial.

¹ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

2. Utan att det påverkar ombudsmannens främsta uppgift som är att hantera klagomål, får ombudsmannen genomföra undersökningar på eget initiativ av mer strategisk natur för att identifiera upprepade eller särskilt allvarliga fall av administrativa missförhållanden, för att främja bästa administrativa praxis inom unionens institutioner, organ och byråer och för att proaktivt ta itu med strukturella frågor av allmänt intresse som omfattas av ombudsmannens behörighetsområde.
3. Ombudsmannen får inleda strukturerade och regelbundna dialoger med unionens institutioner, organ och byråer och anordna offentliga samråd innan denne utfärdar rekommendationer eller i ett senare skede. Ombudsmannen får även systematiskt analysera och bedöma framstegen vid den berörda institutionen, det berörda organet eller den berörda byrån och utfärda ytterligare rekommendationer.
4. Unionens institutioner, organ och byråer ska förse ombudsmannen med all information som denne begär av dem och ge ombudsmannen tillgång till relevanta dokument. Tillgången till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter eller handlingar ska vara förenlig med reglerna om unionsinstitutionens, unionsorganets eller unionsbyråns hantering av konfidentiell information.

De institutioner, organ eller byråer som tillhandahåller säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter eller handlingar i enlighet med första stycket ska underrätta ombudsmannen i förväg om att dessa är klassificerade på detta sätt.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i första stycket ska ombudsmannen i förväg ha kommit överens med institutionen, organet eller byrån i fråga om villkoren för hantering av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter eller handlingar.

Institutionerna, organen eller byråerna i fråga ska ge ombudsmannen tillgång till handlingar som härrör från en medlemsstat och som är hemliga enligt lag endast efter det att ombudsmannen har infört lämpliga åtgärder och garantier för hantering av handlingar som säkerställer en likvärdig nivå av konfidentialitet, i linje med artikel 9 i förordning (EG) nr 1049/2001 och i enlighet med säkerhetsbestämmelserna för den berörda unionsinstitutionen, det berörda unionsorganet eller den berörda unionsbyrån.

Tjänstemän och övriga anställda vid unionens institutioner, organ och byråer ska på ombudsmannens begäran vittna om förhållanden som rör en pågående undersökning av ombudsmannen. De ska yttra sig på sin institutions, sitt organs eller sin byrås vägnar. De ska fortsätta att vara bundna av de förpliktelser som följer av de för dem gällande

föreskrifterna. När de är bundna av tystnadsplikt, ska detta inte tolkas som att den också omfattar uppgifter som är av relevans för klagomål eller undersökningar som rör trakasserier eller administrativa missförhållanden.

5. Ombudsmannen ska regelbundet undersöka förfarandena gällande det administrativa arbetet vid unionens institutioner, organ och byråer och bedöma om de är tillräckligt effektiva för att förhindra intressekonflikter, garantera opartiskhet och säkerställa full respekt för rätten till god förvaltning. Ombudsmannen får identifiera och bedöma eventuella fall av intressekonflikter på alla nivåer som skulle kunna utgöra en källa till administrativa missförhållanden, och i sådana fall ska ombudsmannen utarbeta särskilda slutsatser och informera Europaparlamentet om resultaten i ärendet.
6. I den mån som deras nationella rätt tillåter det, ska de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, på begäran av ombudsmannen eller på eget initiativ, snarast till ombudsmannen överlämna alla uppgifter eller handlingar som kan bidra till att utreda fall av administrativa missförhållanden i verksamheten inom unionens institutioner, organ eller byråer. Om sådana uppgifter eller handlingar omfattas av nationell rätt om hantering av konfidentiell information eller av bestämmelser som hindrar dess spridning, får den berörda medlemsstaten tillåta ombudsmannen att ta del av dessa uppgifter eller handlingar under förutsättning att ombudsmannen åtar sig att hantera dem i överenskommelse med den behöriga myndighet som lämnade dem. En beskrivning av handlingen ska under alla omständigheter lämnas.
7. Om ombudsmannen inte får den begärda hjälpen ska parlamentet underrättas, som ska vidta lämpliga åtgärder.
8. Om fall av administrativa missförhållanden konstateras efter en undersökning, ska ombudsmannen meddela institutionen, organet eller byrån i fråga, och när så är lämpligt utfärda rekommendationer. Institutionen, organet eller byrån ska inom tre månader sända ett detaljerat yttrande till ombudsmannen. Ombudsmannen får på en motiverad begäran av institutionen, organet eller byrån i fråga bevilja en förlängning av den tidsfristen, som inte får vara längre än två månader. Om institutionen, organet eller byrån i fråga inte avger något yttrande inom tidsfristen på tre månader eller inom den förlängda tidsfristen, får ombudsmannen avsluta undersökningen utan ett sådant yttrande.
9. Ombudsmannen ska därefter överlämna en rapport till institutionen, organet eller byrån i fråga och, i synnerhet om arten eller omfattningen av det fall av missförhållande som

upptäckts så kräver, till Europaparlamentet. Rapporten får innehålla rekommendationer. Ombudsmannen ska underrätta klaganden om undersökningens resultat, om yttrandet från institutionen, organet eller byrån i fråga samt om ombudsmannens rekommendationer i rapporten.

10. Vid behov, i samband med en undersökning av en unionsinstitution, ett unionsorgans eller en unionsbyrås verksamhet, får ombudsmannen på eget initiativ eller på begäran av Europaparlamentet framträda inför Europaparlamentet på den mest lämpliga nivån.
11. Ombudsmannen ska, så långt det är möjligt, försöka att tillsammans med institutionen, organet eller byrån i fråga nå en lösning som undanröjer det administrativa missförhållandet och som tillgodoser klagomålet. Ombudsmannen ska underrätta klaganden om den föreslagna lösningen tillsammans med eventuella kommentarer från institutionen, organet eller byrån i fråga. Om den klagande så önskar ska klaganden ha rätt att när som helst inkomma med synpunkter, eller ytterligare uppgifter som inte var kända vid tiden för inlämnandet av klagomålet, till ombudsmannen.
12. Vid slutet av varje årlig session ska ombudsmannen överlämna en rapport om resultaten av de undersökningar som ombudsmannen gjort till Europaparlamentet. Rapporten ska innehålla en bedömning av efterlevnaden av ombudsmannens rekommendationer och en bedömning av om de resurser som finns tillgängliga för ombudsmannens ämbetsutövning är tillräckliga. Dessa bedömningar får också bli föremål för separata rapporter.

Artikel 4

Ombudsmannen och ombudsmannens personal ska hantera allmänhetens begäranden om tillgång till handlingar, förutom de handlingar som avses i artikel 6.1, i enlighet med de villkor och begränsningar som föreskrivs i förordning (EG) nr 1049/2001.

När det gäller klagomål som rör allmänhetens rätt att få tillgång till handlingar som har upprättats eller tagits emot av en unionsinstitution, ett unionsorgan eller en unionsbyrå ska ombudsmannen, efter vederbörlig analys och alla nödvändiga överväganden, utfärda en rekommendation i fråga om tillgången till de handlingarna. Institutionen, organet eller byrån i fråga ska svara inom de tidsfrister som föreskrivs i förordning (EG) nr 1049/2001. Om institutionen, organet eller byrån i fråga inte följer en rekommendation från ombudsmannen att ge tillgång till handlingar ska institutionen, organet eller byrån motivera sitt avslag på vederbörligt sätt. I ett sådant fall ska ombudsmannen

underrätta klaganden om vilka rättsmedel som finns tillgängliga, inbegripet vilka förfaranden som står till buds för att hänskjuta ärendet till Europeiska unionens domstol.

Artikel 5

Ombudsmannen ska genomföra regelbundna bedömningar av de strategier och översyner av de förfaranden som finns inom unionens berörda institutioner, organ och byråer i enlighet med artikel 22a i tjänsteföreskrifterna ("visselblåsare") och ska, när så är lämpligt, utarbeta konkreta rekommendationer om förbättringar i syfte att säkerställa fullständigt skydd för tjänstemän och övriga anställda som rapporterar om förhållanden i enlighet med artikel 22a i tjänsteföreskrifterna.

Ombudsmannen får, på begäran, konfidentiellt lämna information, opartiska råd och expertråd till tjänstemän och övriga anställda i fråga om lämpligt uppträdande när de förhållanden som avses i artikel 22a i tjänsteföreskrifterna föreligger, inklusive i fråga om tillämpningsområdet för de relevanta bestämmelserna i unionsrätten.

Ombudsmannen får också inleda undersökningar på grundval av de uppgifter som lämnas av tjänstemän och övriga anställda som rapporterar om förhållanden i enlighet med artikel 22a i tjänsteföreskrifterna, vilka får rapportera konfidentiellt och anonymt, när de förhållanden som beskrivs skulle kunna utgöra fall av administrativa missförhållanden i en unionsinstitution, ett unionsorgan eller en unionsbyrå. För att möjliggöra detta får gällande tjänsteföreskrifter om tystnadsplikt frångås.

Artikel 6

1. Ombudsmannen och ombudsmannens personal, på vilka artikel 339 i EUF-fördraget och artikel 194 i Euratomfördraget ska tillämpas, får inte avslöja information eller handlingar som de får tillgång till i sina undersökningar. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, får de framför allt inte avslöja säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter eller handlingar som överlämnats till ombudsmannen, eller dokument som omfattas av unionsrätten i fråga om skyddet av personuppgifter, liksom sådan information som kan skada klaganden eller någon annan inblandad person.
2. Om ombudsmannen anser att förhållanden som framkommit vid en undersökning kan omfattas av straffrättslig lagstiftning, ska ombudsmannen underrätta de behöriga nationella myndigheterna och, i den mån fallet omfattas av deras befogenhetsområde, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning och Europeiska åklagarmyndigheten. Om så är lämpligt ska ombudsmannen även underrätta den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som har maktbefogenheter över tjänstemannen eller den övriga anställda i fråga, som får tillämpa artikel 17 andra stycket i protokoll nr 7 om Europeiska unionens

immunitet och privilegier.

Ombudsmannen får även underrätta unionsinstitutionen, unionsorganet eller unionsbyrån i fråga om förhållanden som ifrågasätter uppträdan hos en av deras anställda och om all ihållande verksamhet som hindrar den pågående undersökningen.

Ombudsmannen ska rapportera sådana underrättelser till klaganden och de andra berörda personer vars identitet är känd.

Artikel 7

1. Ombudsmannen får samarbeta med samma slags myndigheter i medlemsstaterna under förutsättning att ombudsmannen iakttar tillämplig nationell rätt.
2. Inom ramen för sin ämbetsutövning ska ombudsmannen samarbeta med Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och andra institutioner och organ och samtidigt undvika överlappningar med deras verksamhet.

Artikel 8

1. Ombudsmannen ska väljas, och kunna utses på nytt, i enlighet med artikel 228.2 i EUF-fördraget.
2. Ombudsmannen ska utses bland personer som är unionsmedborgare, som fullt ut äger medborgerliga och politiska rättigheter, som uppvisar alla erforderliga bevis för oavhängighet, som inte har varit nationella regeringsmedlemmar eller ledamöter vid unionens institutioner under de senaste tre åren, som uppfyller motsvarande krav på opartiskhet som de som gäller för ett domarämbete i sina länder och som besitter en sådan erkänd kompetens och erfarenhet som krävs för att utöva ombudsmannaämbetet.

Artikel 9

1. Ombudsmannen ska upphöra att utföra de uppgifter som avses i fördragen och i denna förordning antingen vid slutet av sin ämbetsperiod eller vid frivillig avgång eller avsättning.
2. Ombudsmannen ska stanna i sitt ämbete till dess att en ny ombudsman har valts, utom vid avsättning.
3. Om ämbetet frånträds i förtid ska en ny ombudsman utses för den resterande delen av Europaparlamentets valperiod inom tre månader från den tidpunkt då ämbetet blev vakant.

Fram till dess att en ny ombudsman har valts ska den chefstjänsteman som avses i artikel 13.2 ansvara för de brådskande ärenden som faller inom ombudsmannens behörighetsområde.

Artikel 10

Om Europaparlamentet avser att begära avsättning av ombudsmannen i enlighet med artikel 228.2 i EUF-fördraget, ska det höra ombudsmannen innan en sådan begäran görs.

Artikel 11

1. Vid utförandet av de uppgifter som avses i fördragen och i denna förordning ska ombudsmannen agera i enlighet med artikel 228.3 i EUF-fördraget. Ombudsmannen ska avhålla sig från alla handlingar som är oförenliga med de nämnda uppgifterna.
2. Vid ämbetstillträdet ska ombudsmannen avge en högtidlig försäkran inför domstolen i plenum om att ombudsmannen ämnar utöva de uppgifter som avses i fördragen och i denna förordning med fullständig oavhängighet och opartiskhet och att de förpliktelser som följer av ämbetet under eller efter ämbetsperiodens utgång kommer att respekteras fullt ut. Den högtidliga försäkran ska särskilt omfatta plikten att efter ämbetsperiodens utgång uppträda med integritet och diskretion när det gäller att acceptera vissa befattningar eller förmåner.

Artikel 12

1. Under ombudsmannens ämbetsperiod får ombudsmannen inte åta sig någon annan politisk eller administrativ uppgift eller utöva någon annan verksamhet oavsett om den är avlönad eller inte.
2. Ombudsmannen ska ha samma ställning som en domare vid domstolen när det gäller lön, traktamenten och pension.
3. Artiklarna 11–14 och 17 i protokoll nr 7 ska tillämpas på ombudsmannen samt tjänstemännen och övriga anställda vid ombudsmannens kansli.

Artikel 13

1. Ombudsmannen ska tilldelas en lämplig budget som är tillräcklig för att säkerställa ombudsmannens oberoende och för att utföra de uppgifter som avses i fördragen och i denna förordning.

2. Ombudsmannen ska biträdas av ett kansli vars chefstjänsteman ombudsmannen ska utse.
3. Ombudsmannen bör sträva efter en jämn könsfördelning när det gäller sammansättningen av ombudsmannens kansli.
4. Tjänstemännen och övriga anställda vid ombudsmannens kansli ska lyda under de regler och bestämmelser som gäller för unionens tjänstemän och övriga anställda. Deras antal ska anpassas varje år som ett led i budgetprocessen och vara tillräckligt för att ombudsmannen ska kunna utföra sina uppgifter och hantera sin arbetsbörda på ett korrekt sätt.
5. Tjänstemän och övriga anställda vid unionen och i medlemsstaterna som utses att tjänstgöra vid ombudsmannens kansli ska flyttas över i tjänstens intresse och ska garanteras återinträde i en tjänst vid sin ursprungliga institution, sitt ursprungliga organ eller sin ursprungliga byrå.
6. I personalärenden ska ombudsmannen ha samma status som institutionerna i den mening som avses i artikel 1a i tjänsteföreskrifterna.

Artikel 14

Ombudsmannen ska bedöma de förfaranden som finns för att förebygga trakasserier av olika slag vid unionens institutioner, organ och byråer, liksom de mekanismer som finns för att bestraffa de som gör sig skyldiga till trakasserier. Ombudsmannen ska utarbeta lämpliga slutsatser om huruvida dessa förfaranden är förenliga med principerna om proportionalitet, rimlighet och kraftfulla åtgärder, och huruvida de ger offren ett effektivt skydd och stöd.

Ombudsmannen ska i rätt tid undersöka om unionens institutioner, organ och byråer hanterar trakasserier av olika slag och karaktär på ett tillfredsställande sätt genom att korrekt tillämpa de förfaranden som föreskrivs i samband med klagomål på detta område. Ombudsmannen ska utarbeta lämpliga slutsatser i detta avseende.

Ombudsmannen ska inom sitt kansli utse en person eller inrätta en struktur med sakkunskap i fråga om trakasserier som i rätt tid kan bedöma om trakasserier av varje slag och karaktär, inklusive sexuella trakasserier, hanteras på ett tillfredsställande sätt inom unionens institutioner, byråer och organ, och vid behov tillhandahålla deras tjänstemän och övriga anställda råd.

Artikel 15

Ombudsmannen ska ha samma säte som Europaparlamentet.

Artikel 16

Alla meddelanden till medlemsstaternas nationella myndigheter för genomförandet av denna förordning ska gå via medlemsstaternas ständiga representationer vid unionen.

Artikel 17

Ombudsmannen ska anta bestämmelser för genomförandet av denna förordning. Dessa ska vara förenliga med denna förordning och omfatta åtminstone bestämmelser om

- a) processuella rättigheter för klaganden och institutionen, organet eller byrån i fråga,
- b) säkerställande av skyddet för tjänstemän eller övriga anställda som rapporterar om fall av sexuella trakasserier och överträdelser av unionsrätten inom unionens institutioner, organ eller byråer i enlighet med artikel 22a i tjänsteföreskrifterna ("visselblåsning"),
- c) mottagande, behandling och avslutande av ett klagomål,
- d) undersökningar på eget initiativ,
- e) uppföljningsundersökningar och
- f) informationsinsamling.

Artikel 18

Beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom ska upphöra att gälla.

Artikel 19

Denna förordning träder i kraft den första dagen i den månad som följer på offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ...

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande